

deligt Paalæg, ialfsald bør der ikke paalægges et stort yderligere Paalæg. Jeg har confere-ret med flere Mænd, hvis Sagkundskab er hævet over al Tvivl og som forsikre, at man ved at lægge en noget høiere Afgift paa nogle Varer, selv om man ikke vilde ramme de Va- rer, hvorpaa Tolden ved Krigsskatloven af 1864 allerede er forhøiet, kunde man, alfsaa uden noget Afsvær i Indtægter for Stats- kassen, nedsætte Positionernes Antal en Deel. De have antaget, at 30 à 40 toldpligtige Positioner, vilde nok paa den Maade kunne udelades af Toldloven. Men hvis dette kan opnaaes — og jeg støtter det, som sagt, paa Udtalelser af Mænd, hvis Sagkundskab er hævet over al Tvivl —, saa troer jeg, at allerede herved meget vilde være vundet. Der er Nogle, der ere af den Mening, at man ved at forhøie Afgiften paa Brændeviin kunde faae en saadan Indtægt, at man derved let- tere kunde gennemføre et friere Princip. Men heri er jeg ikke entig. Afgiften paa Brændeviin er 4 β . og ved Krigsskatloven blev den forhøiet med 50 pCt., saa at den alfsaa nu er 6 β . Betænker man nu, at Af- giften skal erlægges contant, men at Brænde- viin i Almindelighed sælges paa Credit, saa vil det indsees, at Brænderieierne skulle have nogen Fortjeneste paa Afgiften, idet det er forbundet med Risiko at sælge paa Credit, og Udgiften ved Anskaffelsen af Pengene og- saa maa tages med i Beregning; i Birkeligh- heden fordyres Brændevinet for Forbrugerne derfor udover 6 β . Nu troer jeg vist, at der heri kan skee en Lettelse, og at det er ønskeligt, at denne skeer; det vilde kunne skee derved, at man fulgte den Vej, jeg har tilladt mig at foreslaae for nogle Aar siden i denne Sag, ved nemlig at give Brænderieierne nogen Credit idet man indrettede et Credit- eller Fritlager, hvad man nu vil kalde det, for indenlandsk Brændeviin, saa at Afgiften først betales, naar Brændevinen udgik fra disse. Bagerer, der jo kunde være Bedkommendes egne Pakhuse under Toldvæsenets Sejl, hvorved man ogsaa i en væsentlig Grad vilde fremme Udførselen af Brændeviin. En saadan Let- telse vilde, som sagt, være i høi Grad ønskelig, men selv om den tilstodes, saa troer jeg dog,

at det har sin Betænkelse at forhøie Af- giften paa Brændeviin, ialfsald er det Noget, der nøiere maa overveies. Det er muligt, at enkelte af de Artiller, hvorpaa man har lagt Krigsskat, kunde taale nogen yderligere For- høielse, f. Ex. Tobak, men det kræver dog en nøiere Overveielse, om det skulde skee. Selv om man imidlertid ikke vil det, saa er jeg overbevist om, at man ved at forhøie Af- giften paa nogle af de Varer, der ikke bleve belagte med Krigsskat, kan faae Antallet af Positioner indskrænket endeel, ligesom ogsaa ved at sammendræge disse, og at vi saaledes kunne gjøre et temmelig vigtigt Fremskridt. Bør Toldlov indbefatter, som bekendt ogsaa Skibsafgifter. Det har altid været min Me- ning, at det var ubeldigt at have Afgifter paa Skibe. Vi ere jo Alle af den Mening, at det er i det Almindeliges Interesse, at Samfærdselen fremmes, og vi bringe betydelige Offere for at anskaffe Færveie, hvorved Sam- færdselen kan fremmes, men samtidig forlanger man, at Skibe skulle give Afgift, at de skulle give en Indtægt til Staten, og dette fore- kommer mig at være meget ubilligt. Nu er det ganske vist, at man kan paaberaabe sig, at Skibsarten foranlediger adskillige Udgifter, Udgifter til Fyr, til Bagerer og til Lodsvæ- senet og at derfor Noget kunde tale for, at man lægger en Afgift paa Skibe, som kunde svare til den Udgift, Staten paa den Maade har, men selv dette forekommer mig ikke at være billigt. Det forekommer mig, at Staten bør betale Udgiften og fremme Skibsarten ved at lade den være fri for Afgift, men selv om man vil lægge en saadan Afgift paa den, saa vil det sees, at den Afgift, der nu pa- hviler den, er høiere end disse Udgifter. Ifølge Finansloven er Indtægten af Skibs- afgifterne og Maalingsafgifterne anslaaet til 272,400 Rd. Jeg vil antage at 2,400 Rd. omtrent gaae til Maalingsafgifterne, alfsaa ville Skibsafgifterne indbringe 270,000 Rd. Udgiften til Fyr-, Bager- og Lodsvæsenet er i det Høieste 160,000 Rd., og heri ind- befattet, saavidt jeg erindrer, over 221,000 Rd. som extraordinair Udgift til Fyrvæsenet. Naar man nu drager Udgiften til Fyr-, Bager- og Lodsvæsenet derfra, saa indkommer der dog